



מ"י 10858/02/17 - מדינת ישראל נגד האיל הייב

בית משפט השלום בטבריה

13 פברואר 2017

מ"י 10858-02-17 מדינת ישראל נ' הייב

פל"א 299126/16

בפני כב' סגן נשיא, השופט ניר מישורי לב טוב
המבקשת מדינת ישראל

נגד
החשוד האיל הייב

נוכחים:

מטעם המבקשת - רס"ב גידי (גדעון) שימריז ורס"ב רמי משה

מטעם החשוד - הובא וע"י עו"ד הייב

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בפניי בקשה להארכת מעצרו של החשוד למשך 5 ימים בגין חשד לביצוע עבירות של סחיטה באיומים, קשירת קשר לפשע והטרדת עד במסגרת פעילות בארגון פשיעה.

לאחר עיון בבקשה ובחומר החקירה אשר הונח בפניי, ובהצהרת התובע, נחה דעתי כי קיימות בתיק החקירה ראיות לכאורה המבססות הרשעתו בדיון.

כמו כן שוכנעתי מחומר החקירה שנאסף עד כה כי קיים יסוד סביר לחשש כי שחרור החשוד, בשלב זה, יסכן שלומו של הציבור ומקים לכאורה עילה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים כנגדו והכל תוך שימת דגש על שלב הביניים בו אנו נמצאים בין החקירה שהסתיימה לבין הגשת כתב האישום והבקשה למעצר עד תום ההליכים.

שוכנעתי בקיומן של עילות המעצר המפורטות בסעיף 7 לבקשה.

עמוד 1



סעיף 17(ד) לחוק המעצרים קובע כדלקמן :

"מעצר לפני הגשת כתב אישום

(ד) נעצר אדם וחקירתו נסתיימה, ישוחרר מהמעצר, ואולם אם הצהיר תובע כי עומדים להגיש כתב אישום נגדו ושוכנע בית המשפט, כי יש עילה לכאורה לבקש את מעצרו עד תום ההליכים, רשאי שופט להאריך את המעצר, מטעם זה, לתקופה שלא תעלה על 5 ימים, בכפוף להוראות סעיף קטן (ב)."

בית המשפט העליון עמד במספר רב של החלטות על הרף הראייתי ורף המסוכנות שעל התביעה להרים בבואה לבקש מבית המשפט הארכת מעצר על פי סעיף 17(ד) לחוק המעצרים ויפים לענייננו דברי כב' השופט עמית בבש"פ 1270/14 מיום 20/3/14 :

"בבש"פ מדינת ישראל נ' בדווי, פ"ד נד(4) 794 (2000) (להלן: עניין בדווי) ובעניין אלטויל נקבע כי על התובע להצהיר על בסיס בדיקה אישית של חומר הראיות כי יש מקום לכאורה להגיש בתיק כתב אישום ולבקש מעצרו של הנאשם עד תום ההליכים (ראו: הנחיה מס' 5.1 "נוסח הצהרת תובע לפי סעיף 17(ד) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו-1996", הפנייה בעניין אלטויל, פסקה 21). כלומר, כדי לעמוד בדרישה שנקבעה בפסיקה על הרשות החוקרת לאסוף חומר ראיות שעל בסיסו יוכל התובע להצהיר כי קיימת לכאורה עילה למעצר עד תום ההליכים וכי "טיבו הצפוי של כתב אישום כזה מניח הסתברות גבוהה לצורך במעצר עד תום ההליכים" (שם, בפסקה 12). כך, נפסק כי בית המשפט יורה על מעצר ביניים רק מקום "שבו פרשה בפניו התביעה, ולו באופן כללי, את התשתית הראייתית העיקרית על בסיסה יתבקש בהמשך המעצר עד תום ההליכים" (בש"פ 6829/07 מדינת ישראל נ' פרנקל, [פורסם בנבו] פסקה 5 (9.8.2007))."

הוצגה בפני הצהרת תובע המצהירה כי יש מקום לכאורה להגיש כתב אישום ובקשה למעצרו של החשוד עד תום ההליכים כנגדו.

כנדרש, גם על פי סעיף 17(ד) לחוק המעצרים וההלכה הנוהגת בעניין שקלתי אם ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך של קביעת ערובה ותנאי ערובה שפגיעתם בחירותו של החשוד פחותה והגעתו למסקנה שלא ניתן להשיג את המעצר בדרך זו בשלב זה.

אין בידי לקבל טענת ב"כ החשוד כי הדברים המיוחסים לחשוד אינם עולים בגדר איומים או סחיטה באיומים שכן יש לראות הדברים בהקשר לעבירות המיוחסות לשאר החשודים לרבות בניו מוחמד וגולן. כמו כן הדברים נאמרו לכאורה על רקע המשכן לכאורה של ביצוע העבירות בגין נחקרו ונעצרו מרבית מהמעורבים ועל רקע אי מעצרו של חשוד מרכזי נוסף.

לצין כי המתלונן והחשוד מתגוררים בסמיכות מקום יחסית. עוד מתחזקת במידה מסוימת מסוכנות החשוד על רקע



הרשעתו בביצוע עבירת אלימות הגם שהינה ישנה.

עם זאת יש מקום לערוך אבחנה בין חשוד זה ושאר החשודים אשר מעצרים הווארך היום בהסכמה עד יום שישי הקרוב לאור היקפי חומר הראיות השונה בעניינם, היקפן השונה בתכלית של העבירות המיוחסות לחשוד ביחס לחשודים אחרים וביצוע העבירה לכאורה לאחר מעצר שאר המעורבים בפרשה.

אשר על כן, אני מורה על הארכת מעצרו של החשוד עד ליום 15/2/17 שעה 14:00.

למען הסר ספק ובאם תוגש בקשה נוספת להארכת מעצרו של החשוד, יתקיים הדיון בשעה 08:30.

פרוטוקול זה מהווה אסמכתא למעצר.

קצין משטרה, ממונה בתחנה, רשאי לשחרר את החשוד במועד מוקדם יותר באם הסתיימה חקירתו.

זכות ערר לבית המשפט המחוזי.

ניתנה והודעה היום י"ז שבט תשע"ז, 13/02/2017 במעמד הנוכחים.

ניר מישורי לב טוב, סגן נשיא